EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 23.10.2013.
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost s obzirom na standardnu prijavu PDV-a

{SWD(2013) 426 final}
{SWD(2013) 427 final}
{SWD(2013) 428 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Sustavom PDV-a od poslovnih subjekata zahtijeva se popunjavanje periodičnih prijava PDV-a u kojima se navode detaljni podaci potrebni za plaćanje i nadzor PDV-a, što može biti posebno složeno kada se prijave PDV-a podnose u različitim državama članicama. Složenost proizlazi iz dostavljanja različitih podataka, podataka čije definicije nisu usklađene, iz nedostatka zajedničkih uputa, različitih pravila i postupaka podnošenja i ispravaka te potrebe za uporabom nacionalnog jezika. Zbog svega navedenog raste opterećenje za poslovne subjekte, narušavaju se točnost i pravovremenost podnošenja prijava PDV-a i ograničava prekogranična trgovina.

Kako bi pristupila tim problemima, Komisija je zatražila mišljenja zainteresiranih strana o standardnoj prijavi PDV-a kroz savjetovanje o Zelenoj knjizi o budućnosti PDV-a[1]. Potaknuta pozitivnim odgovorima zainteresiranih strana, Komisija je u Komunikaciju o budućnosti PDV-a[2] uvrstila obvezu izrade prijedloga standardne prijave PDV-a do kraja 2013.

Prijedlogom se podržavaju druge inicijative Komisije. Ostvarenju Akcijskog programa za smanjenje administrativnih opterećenja u EU-u doprinosi visoka skupina, koja djeluje do listopada 2014. i savjetuje Komisiju o smanjenju administrativnih opterećenja povezanih sa zakonodavstvom EU-a. Usmjerena je na MSP-ove i mikro poduzeća te na to kako unaprijediti učinkovitost javnih uprava država članica i njihovu sposobnost da odgovore na potrebe zainteresiranih strana pri provedbi zakonodavstva EU-a. Standardne prijave PDV-a usklađene su s ciljevima smanjenja opterećenja.

Ključni je cilj Komisije jačanje načela „Počnimo od malih" iz Akta o malom poduzetništvu rezanjem „birokracije" za MSP-ove. U nedavnoj Komunikaciji o pametnom donošenju propisa – Odgovor na potrebe malih i srednjih poduzeća, istaknuto je, na temelju internetske ankete MSP-ova, da najveće opterećenje u području zakonodavstva EU-a predstavlja Direktiva o PDV-u[3]. Posebno je prijava PDV-a prepoznata kao područje u kojem razlike čine prepreku trgovini u EU-u. Cilj je ovog prijedloga smanjiti opterećenje za sve poslovne subjekte, a posebno za MSP-ove, što je istaknuto u Komunikaciji o pametnom donošenju propisa[4].

Poslovni se subjekti sve više žale da pri poslovanju u EU-u može biti teško ispunjavati obveze PDV-a. Navedeno je možda posebno točno za elektroničku trgovinu i isporuku dobara na unutarnjem tržištu ako je kupac fizička osoba i isporučitelj se treba registrirati, iskazati i platiti PDV u državi članici kupca. Ove obveze mogu stvoriti prepreke prekograničnoj trgovini koje se mogu umanjiti standardnom prijavom PDV-a. Stoga se u Aktu o jedinstvenom tržištu II.[5] traži uvođenje standardne prijave PDV-a.

Štoviše, fiskalna konsolidacija kojom se potiče rast jedan je od pet prioriteta iz Ankete o godišnjem rastu u 2012. Budući da PDV predstavlja oko 21 % nacionalnih poreznih prihoda i s 12 % nenaplaćenih primitaka od PDV-a, potreban je učinkovitiji sustav PDV-a, otporan na prijevaru. Razmjena pravovremenih informacija među državama članicama ključan je

---

1 COM(2010)695 završna verzija
2 COM(2011)851 završna verzija
3 Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.)
4 COM(2013)122 završna verzija
5 COM(2012)573 završna verzija

čimbenik smanjenja prijevara i unaprjeđivanja izvršenja poreznih obveza, a u tom pogledu standardna prijava PDV-a može biti od pomoći.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I PROCJENA UČINKA

Savjetovanje sa zainteresiranim stranama

Standardna prijava PDV-a bila je tema nekoliko savjetovanja. Bila je uključena i u Zelenu knjigu o budućnosti PDV-a, čiji se rezultati mogu pronaći na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Savjetovanja s poslovnim subjektima i državama članicama obavljena su tijekom studije koju je proveo PwC, u koju je bio uključen i seminar Fiscalis-a organiziran u listopadu 2012. Pored toga, dodatna savjetovanja s poslovnim subjektima obavljena su na sastancima skupine stručnjaka za PDV u siječnju 2012. i na sastanku o Aktu o malom poduzetništvu u travnju 2013., s MSP-ovima koji su zainteresirane strane te s državama članicama u skupini za budućnost PDV-a, održanom u siječnju 2013.

Rezultati skupine stručnjaka za PDV mogu se pronaći na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Rezultati skupine za budućnost PDV-a mogu se pronaći na:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Procjena učinka

Prijedlog je popraćen procjenom učinka.

Među detaljno ocijenjenim opcijama prednost ima standardna prijava PDV-a, obvezna za države članice i poslovne subjekte, kojom se osigurava popis standardiziranih podataka, od kojih se samo neki zahtijevaju u svim slučajevima. Tako se u najvećoj mjeri smanjuje opterećenje za poslovne subjekte i istodobno ograničavaju troškovi za države članice.

Procijenjeno je da bi se na ovaj način administrativna opterećenja smanjila za najviše 15 milijardi EUR godišnje.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

Prijedlog se temelji na članku 133. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), utoliko što je usklađenje nužno kako bi se osiguralo funkcioniranja unutarnjeg tržišta i izbjeglo narušavanja tržišnog natjecanja.

Načelo supsidijarnosti

Države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri postići ciljeve prijedloga. Standardizacija obveze prijave PDV-a može se ostvariti samo u zakonodavnom postupku EU-a izmjenom Direktive o PDV-u, kojom su određena bitna pravila o prijavi PDV-a.

Područje primjene prijedloga ograničeno je na ono što se može ostvariti samo zakonodavstvom EU-a te je stoga u skladu s načelom supsidijarnosti.

Načelo proporcionalnosti

Izmjene Direktive o PDV-u potrebne su radi postizanja standardizacije prijava PDV-a i ograničavanja zahtjeva za informacije na one koje su potrebne za nadzor i naplatu PDV-a,

kako bi se smanjilo opterećenje za poslovne subjekte i otklonile prepreke pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

Osim toga, narušavanje tržišnog natjecanja može se uspješnije izbjeći unaprijede li se mogućnosti za nadzor, što se državama članicama nudi standardnim obrascem.

Prijedlog je stoga u skladu s načelom proporcionalnosti.

Izbor instrumenata

Predloženi je instrument direktiva jer je propis koji se mijenja direktiva pa drugi zakonski akti ne bi bili primjereni.

Obrazloženja

Od država članica zahtijeva se da Komisiji dostave tekst nacionalnih odredbi kojima se direktiva prenosi te obrazloženje kojim se objašnjava odnos između sastavnih dijelova ove direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos. Navedeno je opravdano i proporcionalno.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog ne utječe na proračun EU-a.

5. DETALJNO OBJAŠNJENJE PRIJEDLOGA

Cilj je standardne prijave PDV-a omogućiti poslovnim subjektima dostavljanje standardiziranih podataka svakoj državi članici u zajedničkom, po mogućnosti elektroničkom, obliku. Na ovaj način poslovni subjekt koji podnosi prijavu PDV-a u jednoj državi članici može lakše popuniti i podnijeti prijavu PDV-a u drugoj državi članici jer su podaci i podnošenje standardizirani.

Standardna prijava PDV-a trebala bi biti raspoloživa svim poslovnim subjektima jer bi se njezinim ograničavanjem samo na neke kategorije poslovnih subjekata suzilo njezino područje primjene, povećala složenost te time i umanjilo smanjenje opterećenja. Isto tako, u cilju smanjenja troškova i složenosti za države članice, treba ponuditi samo jednu, standardnu prijavu PDV-a na razini EU-a.

Prijedlogom su obrađena pitanja koja se odnose na sadržaj, rokove i način podnošenja te na ispravke standardne prijave PDV-a. Što se tiče sadržaja, količina i standardiziranje podataka ključni su čimbenici smanjenja opterećenja za poslovne subjekte. U prijedlogu je naveden popis od najviše dvadeset šest podatkovnih polja koja poslovni subjekti trebaju popuniti, a države članice mogu izuzeti poslovne subjekte od svih osim od pet. Dostavljeni podaci trebaju biti usklađeni u svim državama članicama, tako da se podatak iskazan u jednoj državi članici određuje na potpuno isti način kao i u svim drugim državama članicama.

Povrh toga, države članice mogu, radi nadzora i administracije PDV-a, zahtijevati dodatne podatke za određene regije i područja, ili posebne sustave koji su iznimno dopušteni zakonodavstvom o PDV-u. Samo u valjano opravdanim slučajevima države članice mogu od poslovnih subjekata zahtijevati dostavu podataka u više od dvadeset šest standardnih podatkovnih polja.

U pogledu podnošenja, prijedlogom je predviđen minimalan standard. Svim poslovnim subjektima treba biti omogućeno podnošenje mjesečnih prijava PDV-a, uz obračun i plaćanje PDV-a do kraja mjeseca koji slijedi nakon razdoblja prijave PDV-a. Osim toga, države članice mogu uvesti dodatna smanjenja opterećenja kako bi omogućile dulja razdoblja prijave PDV-a, najviše do jedne godine, i produljile rok za podnošenje i plaćanje najviše za još jedan

mjesec. Ovime bi se trebalo osigurati da se od poslovnih subjekata ne zahtijeva češće podnošenje prijava PDV-a niti podnošenje ili plaćanje PDV-a koji se mora platiti u kraćem roku.

Prijedlogom se potiče i podnošenje prijava elektroničkim putem. Poslovni subjekti trebali bi imati pravo elektroničkog podnošenja standardne prijave PDV-a u svim državama članicama, uključujući i elektronički prijenos datoteka, uporabom naprednih elektroničkih potpisa koji su interoperabilni u cijeloj Europskoj uniji ili drugih tehnologija kojima se nudi slična razina sigurnosti.

Kako bi se osigurala standardizacija određenih tehničkih aspekata prijave PDV-a, što se ne može ostvariti direktivom, u prijedlogu je sadržano područje primjene postupka komitologije. Predviđen je, prema potrebi, za tehničke pojedinosti prijave, zajedničke definicije i postupke, detaljne obrade ispravaka te za zajedničke metode podnošenja elektroničkim putem.

Članci 178., 185., 211., 271. i 318.

Pojam „prijava PDV-a" uporabljen u Direktivi o PDV-u zamjenjuje se pojmom „standardna prijava PDV-a", kako bi se izbjegle nejasnoće jer je poglavlje 5. glave XI. podijeljeno na dva odjeljka, „Standardna prijava PDV-a" i „Druge prijave i informacije". Navedeno utječe na izmjene članaka 178., 185., 211., 271. i 318.

Definicija „prijave PDV-a" iz članka 357. točke 5. i članka 358. točke 4., od 1. siječnja 2015. posebno se odnosi na poglavlje o posebnim postupcima oporezivanja poreznih obveznika koji nemaju poslovni nastan i isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici i može ostati nepromijenjena.

Članci 206. i 252.

Prema sadašnjem članku 206., države članice mogu odrediti rok za plaćanje PDV-a različit od roka za podnošenje prijave PDV-a te mogu zahtijevati međuplaćanja. Tom odredbom omogućeni su različiti rokovi za plaćanje, čime bi se djelomično umanjile prednosti predložene standardne prijave PDV-a. Stoga je opće pravilo o plaćanju PDV-a pri podnošenju standardne prijave PDV-a zadržano u članku 206., ali je otklonjena mogućnost da države članice odaberu neki drugi datum za plaćanje.

Na temelju članka 252. standardna prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon razdoblja standardne prijave PDV-a. Kako bi se izbjeglo da se u nekim slučajevima skraćuju rokovi za plaćanje za poslovne subjekte, državama članicama omogućeno je produljenje roka za podnošenje standardne prijave PDV-a za još jedan mjesec. Tako je rok za prijavu i plaćanje PDV-a najmanje mjesec dana, a najviše dva mjeseca nakon završetka razdoblja prijave PDV-a.

U članku 252. određeno je standardno razdoblje prijave PDV-a od mjesec dana. Međutim, kako bi se izbjeglo da poslovni subjekti moraju podnositi standardne prijave PDV-a češće nego do sada, države članice mogu poslovnim subjektima omogućiti podnošenje standardnih prijava PDV-a za razdoblje od najviše godinu dana.

U skladu sa zajedničkom politikom Unije u pogledu definicije mikro, malih i srednjih poduzeća[6], mikro poduzeća čiji je godišnji promet manji od 2 000 000 EUR mogu podnositi tromjesečne prijave PDV-a, ako ne postoji rizik u vezi s nadzorom i naplatom PDV-a.

[6] Preporuka Komisije od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.)

Članak 250.

U svim standardnim prijavama PDV-a traži se pet podataka koji se odnose na izlazni i ulazni porez, pripadajuće neto iznose i neto iznos za plaćanje ili povrat. Sve države članice i sada zahtijevaju navedene podatke, što je obuhvaćeno sadašnjim člankom 250. stavkom 1.

Za ostvarenje željene razine standardizacije potrebna su zajednička pravila o ispravku prijava PDV-a. Međutim, državama članicama treba dopustiti da odrede svoje razdoblje za ispravak jer su ta razdoblja blisko povezana s nacionalnim postupcima nadzora. Stoga je u drugom stavku uvedeno načelo kojim se poreznim obveznicima dopušta ispravak prijava PDV-a u roku koji odrede države članice. Ukupna vrijednost isporuka dobara unutar Zajednice i stjecanja dobara unutar Zajednice može se utvrditi na temelju zbirnih prijava isporuka unutar EU-a i zato ne treba biti uključena u standardnu prijavu PDV-a. Međutim, potrebno je prijelazno razdoblje za usklađenje nacionalnih statističkih sustava, koji se trenutno za prikupljanje statističkih podataka o robnoj razmjeni unutar Zajednice[7] u značajnoj mjeri oslanjaju na podatke dostavljene u prijavama PDV-a.

Članak 251.

Pored obveznih podataka, države članice mogu u standardnoj prijavi PDV-a zahtijevati i druge podatke za potrebe analize rizika i nadzora. Kako bi se smanjilo opterećenje za poslovne subjekte i isključili podaci koji su potrebni u statističke svrhe, a ne u svrhu PDV-a, zahtjeve za dodatne podatke treba standardizirati i svesti na najmanju mjeru.

Dio dodatnih podataka posebno se odnosi na određene transakcije iz Direktive o PDV-u i standardiziran je. Člankom 251. stavkom 1. dopušteni su dodatni standardizirani podaci o prodaji i PDV-u koji se mora platiti, a sadržavaju osam podataka. Člankom 251. stavkom 2. dopušteno je trinaest standardiziranih podataka o nabavi i PDV-u koji se može odbiti.

Međutim, potrebni su i drugi dodatni podaci ako države članice primjenjuju posebna pravila u određenim regijama ili područjima, ili za posebne postupke oporezivanja koji se primjenjuju na određene porezne obveznike ili transakcije. Navedeno je uređeno člankom 251. stavkom 3. Zbog njihovih posebnih obilježja, sadržaj dodatnih podataka iz članka 251. stavka 3. standardizirat će se u postupku komitologije.

Kako bi se osigurala transparentnost i olakšalo izvršenje obveza za poslovne subjekte, o zahtjevima država članica za dodatne podatke treba obavijestiti odgovarajući odbor.

Novi članak 252.a

Treba i nadalje promicati podnošenje prijava elektroničkim putem te, iako države članice moraju dopustiti i mogu zahtijevati da se prijave podnose elektroničkim putem, to treba i nadalje unapređivati kako bi se omogućio prijenos datoteka, kao što je slučaj sa zbirnim prijavama, te osigurati zajedničke sigurne načine prijenosa, uključujući uporabu naprednih elektroničkih potpisa. Definicije korištene u ovom članku u skladu su s Direktivom 1999/93/EZ[8] o elektroničkim potpisima. Međutim, ove bi definicije trebalo prilagoditi nakon donošenja prijedloga Komisije o Uredbi o elektroničkoj identifikaciji i pružanju povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu[9].

---

[7] Uredba (EZ) br. 638/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o statistici Zajednice u vezi s robnom razmjenom između država članica i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3330/91 (SL L 102, 7.4.2004., str. 1.)

[8] Direktiva 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o okviru Zajednice za elektroničke potpise (SL L 13, 19.1.2000., str. 12.).

[9] COM/2012/0238 završna verzija 2012/0146 (COD).

Ovim člankom dodatno se standardizira sadašnji članak 250. stavak 2.

Članak 253.

Brisan je jer se radi o posebnoj mjeri koja se primjenjuje samo na Švedsku i bila bi u suprotnosti s ciljevima standardne prijave PDV-a.

Članak 254.

Sadržaj ovoga članka premješten je u novi članak 257.a u novom odjeljku 2. pod naslovom „Druge prijave i informacije". To je zbog toga što specifični podaci koji se na temelju sadašnjeg članka 254. zahtijevaju od prodavatelja novog prijevoznog sredstva ne bi trebali biti uključeni u standardnu prijavu PDV-a, ali su ovi podaci ipak potrebni.

Članak 255.

Ovim člankom zamjenjuju se članci 255., 256. i 257. i objedinjuju u jedan članak. Nema suštinske promjene.

Članci 256. i 257.

Sadržaj ovih članaka premješten je u članak 255.

Članci 258. i 259.

Članak 258. o podnošenju podataka u vezi sa stjecanjima unutar Zajednice novih prijevoznih sredstava i proizvoda koji podliježu trošarinama te članak 259. o podacima koji su potrebni za provjeru ispravne primjene pravila koja se odnose na stjecanje novih prijevoznih sredstava, još uvijek su potrebni, ali su izmijenjeni kako bi se naznačila činjenica da se ti podaci mogu zahtijevati u drugim prijavama.

Članak 260.

Podaci o uvozu robe sada su uvršteni u članak 251. stavak 1. točku (g) i članak 251. stavak 2. točku (g) pa zbog toga ovaj članak treba brisati.

Članak 261.

Državama članicama više nije dopušteno zahtijevati od poreznih obveznika podnošenje godišnje zbirne prijave PDV-a u kojoj se detaljno navode sve transakcije iskazane u periodičnim prijavama PDV-a u prethodnoj godini i kojom se osiguravaju podaci potrebni za usklađenja. Usklađenja su u standardnu prijavu PDV-a uključena člankom 251. stavkom 2. točkom (h) te članak 261. stoga treba brisati.

Novi članci 255.a i 255.b

Kao što je to bio slučaj s prijavom PDV-a za posebne postupke oporezivanja poreznih obveznika koji nemaju poslovni nastan i isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici, u Direktivi o PDV-u treba odrediti zahtjeve za podatke, a u provedbenoj uredbi Komisije treba osigurati tehničke pojedinosti. U navedenim se člancima ovaj postupak ponavlja tako što se uređuje da se tehničke pojedinosti u vezi s podacima iz članaka 250. i 251., zajedničkim definicijama i postupcima dostavljanja podataka, zajedničkim postupcima za ispravke i zajedničkim metodama elektroničkog podnošenja, osim uporabe naprednih elektroničkih potpisa, mogu usuglasiti na temelju provedbene uredbe Komisije primjenom postupka komitologije.

Novi članak 257.a

Članak 254. prebacuje se u novi odjeljak 2. o „Drugim prijavama i informacijama" jer podaci o prodaji novih prijevoznih sredstava nisu uvršteni u standardnu prijavu PDV-a.

Članak 272.

Kako bi se osigurala dosljedna primjena standardne prijave PDV-a, državama članicama treba dopustiti izuzeće poreznih obveznika od zahtjeva za podnošenje prijave PDV-a samo u ograničenim slučajevima. Takav je slučaj s poreznim obveznicima čije stjecanje robe unutar Zajednice ne podliježe PDV-u ili su obuhvaćeni izuzećem za mala poduzeća ili zajedničkom paušalnom odredbom za poljoprivrednike.

Članak 273.

Kako bi se osigurala stvarna standardizacija standardne prijave PDV-a, državama članicama ne treba dopustiti uvođenje dodatnih obveza standardne prijave PDV-a za poslovne subjekte, povrh navedenih, te je stoga takva mogućnost iz članka 273. isključena s obzirom na standardnu prijavu PDV-a.

2013/0343 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost s obzirom na standardnu prijavu PDV-a

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon dostavljanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta[10],

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[11],

zbirna prijavau skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ[12] od poreznih obveznika zahtijeva se podnošenje prijava PDV-a, ali se državama članicama omogućuje fleksibilno određivanje potrebnih informacija. Zbog toga dolazi do neusklađenosti pravila i postupaka kojima se uređuje podnošenje prijava PDV-a u Uniji, sve veće složenosti za poslovne subjekte i obveza PDV-a koje stvaraju prepreke trgovini u Uniji.

(2) Kako bi se smanjilo opterećenje za poslovne subjekte i unaprijedilo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, treba uvesti standardnu prijavu PDV-a za sve poslovne subjekte koji trguju u Uniji. Primjena standardiziranih prijava trebala bi olakšati nadzor država članica nad prijavama PDV-a.

(3) Administrativna opterećenja treba svesti na najmanju mjeru. Stoga bi podatke koji se zahtijevaju u standardnoj prijavi PDV-a trebalo ograničiti na skup obveznih podataka. Štoviše, s obzirom na standardnu prijavu PDV-a i druge prijave, državama članicama ne treba dopustiti da zahtijevaju druge podatke osim onih propisanih u poglavlju 5. glave XI. Direktive.

(4) Državama članicama treba omogućiti da od poreznih obveznika zahtijevaju dodatne podatke i u tu svrhu primjereno je uspostaviti standardiziran popis podataka koje mogu zahtijevati. Navedeno je korisno u smislu analize rizika i za potrebe nadzora. Kako bi se osigurale transparentnost i standardizacija, države članice koje zahtijevaju takve dodatne podatke trebaju izvijestiti Stalni odbor za administrativnu suradnju.

(5) Kako bi se državama članicama omogućilo usklađenje njihovih sustava za prikupljanje statističkih podataka o isporukama i stjecanjima robe u Uniji, podatke o ukupnoj

[10] SL C , , str. .

[11] SL C , , str. .

[12] Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.)

vrijednosti isporuka i stjecanja robe u Uniji treba uključiti u obvezne podatke utvrđene u standardnoj prijavi PDV-a do 31. prosinca 2019.

(6) Porezno razdoblje treba biti mjesec dana za sve poslovne subjekte, osim za mikro poduzeća, koja standardnu prijavu PDV-a trebaju podnositi na tromjesečnoj osnovi. Državama članicama treba omogućiti produljenje navedenog roka najviše do jedne godine kako bi se smanjilo administrativno opterećenje.

(7) Zajednički minimalan rok za podnošenje standardne prijave PDV-a treba biti kraj mjeseca koji slijedi nakon poreznog razdoblja, kako bi se utvrdio minimalan standard, ali uz fleksibilnost za države članice da produlje ovaj rok za još jedan mjesec kako bi se izbjeglo povećanje opterećenja za poslovne subjekte.

(8) Rokovi za plaćanje trebaju biti usklađeni kako bi se smanjilo administrativno opterećenje, a neto iznos PDV-a treba biti plaćen pri podnošenju standardne prijave PDV-a ili u svakom slučaju nakon isteka roka do kojeg standardna prijava PDV-a mora biti podnesena.

(9) Kako bi se potaknulo elektroničko podnošenje, treba omogućiti podnošenje standardne prijave PDV-a elektroničkim putem.

(10) Imajući u vidu da standardna prijava PDV-a sadrži sve podatke potrebne za usklađenja, primjereno je razdvojiti specifične zahtjeve za uvoz robe i za godišnju zbirnu prijavu PDV-a.

(11) Standardnu prijavu PDV-a trebaju koristiti svi poslovni subjekti koji obavljaju određene slične isporuke pa stoga mogućnost za države članice za izuzeće određenih poslovnih subjekata od obveze podnošenja standardne prijave PDV-a treba ograničiti tako da se zahtjev za podnošenje ove prijave dosljedno primjenjuje u cijeloj Uniji.

(12) Što se tiče novih prijevoznih sredstava i proizvoda koji podliježu trošarinama, zahtijevani su podaci specifični i ograničeni. Standardizacija takvih podataka u standardnoj prijavi PDV-a nije primjerena. Umjesto toga, podatke treba prikupljati u posebnoj prijavi kako bi se smanjilo opterećenje za većinu poslovnih subjekata.

(13) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu Direktive 2006/112/EZ, provedbene ovlasti treba dodijeliti Komisiji s obzirom na odredbu o tehničkim pojedinostima, uključujući zajedničku elektroničku poruku za prijenos, zajednički skup definicija i postupaka za podnošenje, zajedničke postupke za ispravke i zajedničke elektroničke metode nuđenja dostatne razine sigurnosti za podnošenje standardne prijave PDV-a. Navedene ovlasti trebaju se provoditi u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije[13].

(14) U skladu sa Zajedničkom političkom deklaracijom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o obrazloženjima[14], države članice odlučile su, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prijenos priložiti jedan ili više dokumenata kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos. Uzimajući u obzir ovu Direktivu, zakonodavac smatra da je prijenos takvih dokumenata opravdan.

(15) Direktivu 2006/112/EZ treba stoga izmijeniti na odgovarajući način,

---

13 SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

14 SL L 369, 28.2.2011., str. 14.

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) U članku 178. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) za odbitke u skladu s točkom (c) članka 168. točkom (c) u vezi sa stjecanjem robe unutar Zajednice, u standardnoj prijavi PDV-a iz članka 250. mora navesti iznos PDV-a koji je dužan platiti za svoja stjecanja robe unutar Zajednice i imati račun izdan u skladu s odjeljcima 3., 4. i 5. poglavlja 3. glave XI.”

(2) U članku 185. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ispravak se posebno obavlja ako nakon izrade standardne prijave PDV-a dođe do promjene čimbenika korištenih za određivanje iznosa odbitka, primjerice u slučaju otkazivanja kupovine ili ostvarenog sniženja cijena.”

(3) Članak 206. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 206.

Svaki porezni obveznik koji je dužan plaćati PDV mora plaćati neto iznos PDV-a pri podnošenju standardne prijave PDV-a predviđene člankom 250. ili u svakom slučaju nakon isteka roka do kojeg standardna prijava PDV-a mora biti podnesena.”

(4) U članku 211. podstavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebno, države članice mogu odrediti da PDV koji bi pri uvozu trebali plaćati porezni obveznici ili osobe koje su odgovorne za plaćanje PDV-a ili određene kategorije tih osoba, ne trebaju plaćati PDV u trenutku uvoza pod uvjetom da se PDV kao takav navede u standardnoj prijavi PDV-a, koja se podnosi u skladu s člankom 250.”

(5) Sljedeći naslov odjeljka umeće se prije članka 250.:

„Odjeljak 1.

Standardna prijava PDV-a”

(6) Članci 250., 251. i 252. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 250. [članak 250. stavak 1.]

1. Svaki porezni obveznik dužan je podnositi standardnu prijavu PDV-a, koja sadržava njegov PDV identifikacijski broj ili porezni broj i predmetno porezno razdoblje, u kojoj se navodi:

(a) porez za koji je nastala obveza obračuna;

(b) porez za koji je izvršen odbitak;

(c) neto iznos PDV-a za plaćanje ili za povrat;

(d) ukupna vrijednost, bez PDV-a, transakcija na koje se odnosi porez za koji je nastala obveza obračuna, uključujući vrijednost svake izuzete transakcije;

(e) ukupna vrijednost, bez PDV-a, transakcija za koje je izvršen odbitak;

(f) ukupna vrijednost isporuka robe iz članka 138. za porezna razdoblja do 31. prosinca 2019.;

(g) ukupna vrijednost, bez PDV-a, stjecanja robe unutar Zajednice ili transakcija koje se tretiraju kao takve za porezna razdoblja do 31. prosinca 2019.

2. Države članice moraju dopustiti ispravke standardne prijave PDV-a i utvrditi rok za izvršenje takvih ispravaka.

Članak 251. [članak 251.]

1. Za transakcije za koje je obveza obračuna PDV-a nastala tijekom poreznog razdoblja, osim podataka navedenih u članku 250. stavku 1., države članice mogu zahtijevati da se u standardnoj prijavi PDV-a koja obuhvaća određeno porezno razdoblje iskažu bilo koji ili svi sljedeći podaci:

(a) porez i ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka robe i usluga, po stopama;

(b) ukupna vrijednost isporuka robe iz članka 138. za porezna razdoblja nakon 31. prosinca 2019.;

(c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka usluga, osim usluga koje su oslobođene od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koju je primatelj obvezan platiti porez u skladu s člankom 196.;

(d) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka robe ili usluga koje nisu obuhvaćene točkom (c) za koje je primatelj obvezan platiti porez;

(e) ukupna vrijednost isporuka robe iz članka 146. stavka 1. točaka (a) i (b);

(f) ukupna vrijednost svih drugih oslobođenih transakcija koje nisu obuhvaćene točkama (b) do (e);

(g) porez na:

(i) stjecanja robe unutar Zajednice ili transakcija koje se tretiraju kao takve u skladu s člankom 21. ili 22.,

(ii) isporuke robe ili primljene usluga za koje je primatelj obvezan platiti PDV

(iii) uvoz robe kada država članica primjenjuje mogućnost iz drugog stavka članka 211.

2. Za transakcije za koje je u poreznom razdoblju izvršen odbitak PDV-a, osim podataka iz članka 250. stavka 1., države članice mogu zahtijevati da se u standardnoj prijavi PDV-a kojom je obuhvaćeno određeno porezno razdoblje iskažu bilo koji ili svi sljedeći podaci:

(a) porez i ukupna vrijednost, bez PDV-a, primljenih isporuka robe i usluga, osim onih iz točaka (b) do (g);

(b) ukupna vrijednost, bez PDV-a, stjecanja robe unutar Zajednice ili transakcija koje se tretiraju kao takve, za porezna razdoblja nakon 31. prosinca 2019.;

(c) porez na stjecanja robe unutar Zajednice ili transakcije koje se tretiraju kao takve;

(d) porez i ukupna vrijednost, bez PDV-a, primljenih isporuka dobara ili usluga za koje je primatelj obvezan platiti porez u skladu s člankom 199. ili 199.a ili nacionalnom mjerom odobrenom u skladu s člankom 199.b ili člankom 395.;

(e) porez i ukupna vrijednost, bez PDV-a, primljenih isporuka usluga, osim usluga koje su oslobođene od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je primatelj obvezan platiti porez u skladu s člankom 196.;

(f) porez i ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka robe i usluga koje nisu obuhvaćene točkama (c) i (d), za koje je primatelj obvezan platiti porez;

(g) porez i ukupna vrijednost, bez PDV-a, uvoza robe;

(h) svaki ispravak odbitaka obuhvaćenih člankom 184.

3. Za transakcije koje potječu ili su namijenjene za posebnu regiju ili područje na kojem se primjenjuju posebna pravila ili koja su obuhvaćena posebnim postupkom oporezivanja izvan uobičajenog postupka oporezivanja PDV-om, s obzirom na PDV za koji je tijekom poreznog razdoblja nastala obveza obračuna, povrh podataka iz članka 20. stavka 1., države članice mogu zahtijevati da se u standardnu prijavu PDV-a za predmetno porezno razdoblje uključi jedno ili oboje od sljedećeg:

(a) podaci potrebni za izračun poreza za koji je nastala obveza obračuna;

(b) podaci potrebni za izračun PDV-a koji se može odbiti.

4. Države članice moraju obavijestiti odbor uspostavljen člankom 58. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010[15] o nacionalnim zakonskim mjerama donesenima u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. tog članka.

Članak 252. [članak 252.]

1. Standardna prijava PDV-a podnosi se do roka koji određuju države članice. Taj rok ne smije biti kraći od mjesec dana ni dulji od dva mjeseca nakon završetka svakog poreznog razdoblja.

2. Porezno razdoblje određuje se kao jedan kalendarski mjesec.

Međutim, države članice moraju dopustiti porezno razdoblje od tri kalendarska mjeseca za porezne obveznike čiji godišnji promet nije veći od 2.000.000,00 EUR ili protuvrijednost u nacionalnoj valuti, izračunano u skladu s člankom 288., osim ako je jedan kalendarski mjesec u posebnim slučajevima nužan za sprečavanje utaje poreza ili prijevare.

Države članice u drugim slučajevima mogu dopustiti dulja porezna razdoblja, pod uvjetom da ta razdoblja ne prelaze godinu dana.”

(7) Umeće se sljedeći članak 252.a:

„Članak 252.a [članak 250. stavak 2. i novo]

Države članice moraju dopustiti, i mogu zahtijevati, da se standardna prijava PDV-a podnosi elektroničkim putem. Navedeno uključuje mogućnost primjene elektroničkog prijenosa datoteka.

Države članice prihvaćaju standardne prijave PDV-a podnesene elektroničkim putem ako su autentičnost podrijetla i cjelovitost sadržaja osigurani naprednim elektroničkim potpisom u smislu članka 2. točke (2) Direktive 1999/93/EZ Europskog parlamenta[16], na temelju

[15] Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.1010., str. 1.).

[16] Direktiva 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o okviru Zajednice za elektroničke potpise (SL L 13, 19.1.2000., str. 12.).

kvalificiranog certifikata i ako su stvorene sigurnim sredstvom za izradu potpisa, u smislu točaka 6. i 10. članka 2. Direktive 1999/93/EZ ili drugim metodama kojima se nudi slična razina sigurnosti.”

(8) Članci 253. i 254. brišu se.

(9) Članak 255. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 255.[članci 255., 256., 257.]

Države članice moraju poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće osobe ispunjavaju obveze povezane s podnošenjem standardne prijave PDV-a, navedene u ovom odjeljku:

(a) kupac investicijskog zlata kao osoba odgovorna za plaćanje PDV-a, u skladu s člankom 198. stavkom 1., ili kupac, ako se u slučaju materijala od zlata, poluproizvoda ili investicijskog zlata, kako je definirano člankom 344. stavkom 1., države članice koriste mogućnošću iz članka 198. stavka 2. određivanja kupca kao osobe odgovorne za plaćanje PDV-a;

(b) osobe koje se smatraju odgovornima za plaćanje PDV-a, umjesto poreznih obveznika koji nemaju poslovni nastan na njihovom teritoriju, u skladu s člancima 194. do 197. i člankom 204.;

(c) pravne osobe koje nisu porezni obveznici, no koje su odgovorne za plaćanje PDV-a koji je dospio s obzirom na stjecanje robe unutar Zajednice, iz članka 2. stavka 1. točke (b) podtočke i.”

(10) Umeću se sljedeći članci 255.a i 255.b:

„Članak 255.a [novo]

Sljedeće se utvrđuje u skladu s postupkom predviđenim člankom 255.b:

(a) tehničke pojedinosti, uključujući zajedničku elektroničku poruku, za prijenos podataka iz članaka 250. i 251.;

(b) zajednički skup definicija i postupaka dostavljanja podataka iz članaka 250. i 251.;

(c) zajednički postupci za obavljanje ispravaka u standardnoj prijavi PDV-a;

(d) zajedničke elektroničke metode kojima se nudi dostatna razina sigurnosti za podnošenje standardne prijave PDV-a.

Članak 255.b [novo]

1. Komisiji pomaže odbor uspostavljen člankom 58. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010(*). Navedeni odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća(**).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) SL L 268, 12.10.2010., str. 1.

(**) SL L 55, 28.2.2011., str. 13.”

(11) Članci 256. i 257. brišu se.

(12) Nakon članka 255.b umeće se sljedeći naslov odjeljka:

„Odjeljak 2.

Druge prijave i informacije”

(13) Umeće se sljedeći članak 257.a:

„Članak 257.a [članak 254.]

U slučaju isporuka novih prijevoznih sredstava koje obavlja, u skladu s uvjetima navedenima u članku 138. stavku 2. točki (a), porezni obveznik identificiran u svrhu PDV-a za kupca koji nije identificiran u svrhu PDV-a ili porezni obveznik definiran u članku 9. stavku 2., države članice poduzimaju mjere potrebne kako bi osigurale da prodavatelj priopćava sve podatke potrebne za primjenu PDV-a i za provjeru njegove primjene od strane nadležnih poreznih tijela.”

(14) Članci 258. i 259. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 258.

Države članice propisuju detaljna pravila o podnošenju prijava s obzirom na stjecanja unutar Zajednice novih prijevoznih sredstava iz članka 2. stavka 1. točke (b) podtočke ii. i stjecanja unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarinama iz članka 2. stavka 1. točke (b) podtočke iii.

Članak 259.

Države članice mogu zahtijevati od osoba koje stječu unutar Zajednice nova prijevozna sredstva, iz članka 2. stavka 1. točke (b) podtočke ii., da dostavljaju, kada podnose prijavu PDV-a, sve podatke potrebne za primjenu PDV-a i za provjeru njegove primjene od strane nadležnih poreznih tijela.”

(15) Članci 260. i 261. brišu se.

(16) U članku 271. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Na temelju dozvole iz članka 269., države članice koje određuju da je trajanje poreznog razdoblja za koje porezni obveznici moraju podnijeti standardnu prijavu PDV-a iz članka 250. dulje od tri mjeseca, mogu dopustiti tim osobama da podnose zbirne prijave za isto razdoblje, ako porezni obveznici zadovoljavaju sljedeća tri uvjeta:”

(17) Članak 272. izmijenjen je kako slijedi:

(a) U stavku 1., drugi podstavak briše se.

(b) Umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1a. Države članice ne smiju izuzeti sljedeće porezne obveznike od sljedećih obveza:

(a) one iz stavka 1. točke (b) od obveze izdavanja računa, propisane u odjeljcima 3. do 6. poglavlja 3. i odjeljku 3. poglavlja 4.

(b) one iz točaka (b) i (c) stavka 1. od obveza standardne prijave PDV-a propisanih u odjeljku 1. poglavlja 5.”

(18) U članku 273. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Mogućnost predviđena prvim stavkom ne može se upotrebljavati za određivanje dodatnih obveza izdavanja računa i standardne prijave PDV-a koje su veće od onih propisanih u poglavlju 3. i odjeljku 1. poglavlja 5.”

(19) U članku 318. stavku 1., treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se pojednostavio postupak naplaćivanja poreza, te nakon savjetovanja s Odborom za porez na dodanu vrijednost, države članice mogu propisati da se za određene transakcije ili za određene kategorije oporezivih preprodavatelja porezna osnovica za nabavu robe koja podliježe maržnom sustavu utvrđuje za svako porezno razdoblje u kojem oporezivi preprodavatelj mora podnijeti standardnu prijavu PDV-a navedenu u članku 250.”

Članak 2.

1. Države članice donose potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili s ovom Direktivom, najkasnije do 31. prosinca 2016. Odmah dostavljaju Komisiji tekst tih odredbi.

   Kad države članice budu donosile ove odredbe, te će odredbe prilikom njihove službene objave sadržavati upućivanje na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takvo upućivanje. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredbi nacionalnog prava koji će donijeti u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Vijeće
Predsjednik